

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 22CoE/3/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214214142
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Glončáková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1214214142.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v exekučnej veci oprávneného PAROPLYN HOLDINGS LIMITED, Agias Fylaxeos & Polygnostou 212, C&I CENTER BUILDING, 2nd floor, 030 82 Limassol, Cyperská republika, reg. č.: HE 113741, zast.: Škubla & Partneri s. r. o., Digital Park II, Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, proti povinnému Bratislavská teplárenská, a.s., Bajkalská 21/A, 829 05 Bratislava, IČO 35 823 542, zast.: Tomášek & partners, s. r. o., Rožňavská 2, 821 01 Bratislava, o odvolaní povinného voči uzneseniu Okresného súdu Bratislava II v Bratislave, č. k. 55Er/2715/2014-230 zo dňa 14.10.2014, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave odvolanie povinného voči uzneseniu Okresného súdu Bratislava II v Bratislave zo dňa 14.10.2014, č. k. 55Er/2715/2014-230 v časti výroku o návrhu povinného na zloženie preddavku na trovy konania, o d m i e t a.

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava II v Bratislave zo dňa 14.10.2014, č. k. 55Er/2715/2014-230 v časti výroku o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, potvrdzuje.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava II v Bratislave uznesením č. k. 55Er/2715/2014-230 zo dňa 14.10.2014 zamietol návrh povinného na zloženie preddavku na trovy konania a návrh povinného na zastavenie exekúcie. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvého stupňa uviedol, že dňa 06.06.2014 udelil súdному exekútorovi JUDr. Martinovi Hermanovskému poverenie č. XXXX XXXXXX na vymożenie uloženej povinnosti zaplatiť istinu 954.437,29 Eur, trovy konania, trovy exekúcie a trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní. Povinný dňa 07.07.2014 podal návrh na zloženie preddavku na trovy konania v zmysle ust. § 141a ods. 1 zákona NZ ČSR č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len O.s.p.), podľa ktorého žiadal, aby súd prvého stupňa uložil oprávnenému povinnosť zložiť preddavok na trovy konania vo výške 5% zo sumy 954.437,29 Eur. Nakoľko exekučný poriadok neustanovuje možnosť zloženia preddavku na trovy konania z dôvodu, že exekučné konanie je konaním nesporovým, súd prvého stupňa mal za to, že oprávnenému nemožno uložiť povinnosť zložiť preddavok na trovy konania a návrh povinného z uvedeného dôvodu zamietol. Dňa 22.09.2014 doručil povinný súdu prvého stupňa návrh na zastavenie exekúcie, ktorý odôvodnil tým, že na základe podnetu podal generálny prokurátor v zmysle § 243f O.s.p. mimoriadne dovolanie proti exekučnému titulu a súčasne podľa ust. § 243ha O.s.p. navrhol odklad vykonateľnosti exekučného titulu. V tomto prípade už samotným doručením mimoriadneho dovolania dovolaciemu súdu nastáva zo zákona odklad vykonateľnosti napadnutého exekučného titulu. Keďže došlo k odkladu vykonateľnosti je zrejmé, že exekučný titul, na základe ktorého je vedená exekúcia nedisponuje vlastnosťou vykonateľnosti v zmysle § 41 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len Ex. por.), a preto by mala byť predmetná exekúcia zastavená z dôvodu podľa § 57 ods. 1 písm. a) Ex. por., resp. ust. § 57 ods. 1 písm. g) Ex. por. Súd prvého stupňa uviedol, že odklad vykonateľnosti rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, neznamená úplnú stratu vykonateľnosti rozhodnutia. Ide len o dočasné oddialenie možnosti vykonať rozhodnutie, pričom ale naďalej ostáva spôsobilým exekučným titulom. Ak povinný preukáže, že reálne došlo k odkladu vykonateľnosti exekučného titulu, súd rozhodne

o odklade exekúcie, avšak podmienky pre zastavenie exekúcie splnené neboli, pričom poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR, č. k. II. ÚS 4/2014-22. Záverom súd prvého stupňa podotkol, že o návrhu povinného na odklad exekúcie rozhodne súd samostatným uznesením.

V zákonnej lehote podal voči napadnutému uzneseniu odvolanie povinný, ktorý má za to, že právny názor súdu je nesprávny a vec nesprávne právne posúdil. Exekučný poriadok nevyklučuje možnosť zloženia preddavku tým, že ju neupravuje. Exekučný poriadok by možnosť zloženia preddavku musel vyslovene vylučovať alebo upravovať tento inštitút odlišným spôsobom. Exekučný poriadok ale neobsahuje ustanovenie, ktoré by vylučovalo aplikáciu ust. § 141 O.s.p., preto v zmysle § 251 ods. 1 O.s.p. je inštitút preddavku na trovy konania podľa ust. § 141a O.s.p. možné použiť aj v exekučnom konaní. Aplikáciu uvedeného ustanovenia nevyklučuje ani charakter konania. Je síce pravda, že exekučné konanie ako celok má povahu nesporového konania, avšak, niektoré štádiá exekučného konania majú charakter sporového konania, napr. spor o odklade exekúcie, spor o zastavenie exekúcie, atď.). Povinný zároveň uviedol, že súd prvého stupňa uznesenie, ktorým zamietol návrh povinného na zloženie preddavku, nedostatočne odôvodnil, nakoľko len stručne uviedol, že právna úprava exekučného poriadku preddavok na trovy konania neumožňuje. Povinný žiadal, aby súd uložil oprávnenému povinnosť v lehote nie kratšej ako 60 dní zložiť preddavok na trovy konania vo výške 5% zo sumy 954.437,29 Eur. Povinný vo svojom odvolaní namietal aj nesprávnosť druhého výroku napadnutého uznesenia, nakoľko má za to, že súd prvého stupňa mal na daný skutkový stav, ktorým je odklad vykonateľnosti exekučného titulu, aplikovať ust. § 57 Ex. por. a exekučné konanie zastaviť. Nakoľko došlo k odkladu vykonateľnosti, je zrejme, že exekučný titul, na základe ktorého je vedená exekúcia proti povinnému, vlastnosťou vykonateľnosti nedisponuje, čo je však vlastnosť rozhodnutia umožňujúca vynútiť splnenie povinnosti v nej obsiahnutej prostriedkami štátnomocenského donútenia. V tejto súvislosti poukázal povinný na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo/164/1996, ZSP 15/1997 a ZSP 58/1997. Účelom inštitútu odkladu vykonateľnosti je ochrana dovolateľa pred exekúciou vedenou (alebo hroziacou) na podklade napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu. Pokiaľ teda vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia je odložená, ďalší postup súdu by mal rešpektovať definovaný účel a zmysel inštitútu odkladu vykonateľnosti. Táto skutočnosť musí mať svoj právny následok v exekučnom konaní a exekučný súd bude povinný vydať v exekučnom konaní rozhodnutie, ktorým bude na túto skutočnosť procesne reagovať. Do úvahy prichádzajú 2 prípustné rozhodnutia, ktorými by mohol exekučný súd na odklad exekučného titulu procesne reagovať. Jedným z nich je rozhodnutie o povolení odkladu exekúcie, pričom tu povinný konštatoval, že exekučný súd, ktorý bude procesne reagovať na odklad vykonateľnosti exekučného titulu, by túto skutočnosť nemal subsumovať pod ust. § 56 ods. 2 Ex. por., ale pod niektorý z dôvodov zastavenia exekúcie podľa ust. § 57 ods. 1 písm. a) a g). Druhým prípustným rozhodnutím by bolo rozhodnutie o zastavení exekúcie, a to podľa ust. § 57 ods. 1 písm. a) resp. písm. g) Ex. por. Účel ust. § 57 ods. 1 písm. a) Ex. por. podľa názoru oprávneného dopadá aj na prípad odkladu vykonateľnosti rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, a preto je ust. § 57 ods. 1 Ex. por. možné aplikovať aj na prípad, ak nastal odklad vykonateľnosti exekučného titulu. Ust. § 57 ods. 1 písm. g) Ex. por. je možné aplikovať aj na prípad, ak nastal odklad vykonateľnosti exekučného titulu a to z dôvodu, že odklad vykonateľnosti exekučného titulu predstavuje tzv. iný dôvod, pre ktorý nemožno exekúciu vykonať. Povinný má za to, že súd prvého stupňa tým, že nerozhodol o zastavení exekúcie vedenej voči povinnému aj napriek odkladu vykonateľnosti exekučného titulu, absolútne poprel účel inštitútu odkladu vykonateľnosti. Povinný ďalej konštatoval, že akékoľvek úkony smerujúce k zabezpečeniu alebo speňaženiu majetku povinného, budú mať za následok hrozbu vzniku škody veľkého rozsahu a pre veľký počet subjektov. V súvislosti s rozhodnutím Ústavného súdu SR, č. k. II. ÚS 4/2014-22, na ktoré poukázal súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia, povinný uviedol, že názor ústavného súdu SR, podľa ktorého nie je ústavnoprávne neakceptovateľný názor, podľa ktorého odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku nespôsobuje zánik jeho spôsobilosti byť exekučným titulom neznamená, že by všeobecné súdy nemohli zaujať právny názor, podľa ktorého je odklad vykonateľnosti exekučného titulu dôvodom na jeho zastavenie. Záverom povinný žiadal, aby bolo jeho návrhu na zastavenie exekúcie vyhovené.

K odvolaniu povinného sa listom zo dňa 03.12.2014 vyjadril oprávnený. Uviedol, že aplikovanie ust. § 141a O.s.p. v exekučnom konaní je z povahy veci vylúčené. Vzájomný vzťah medzi O.s.p. a Ex. por. upravuje ust. § 251 ods. 4 O.s.p. Zo vzťahu subsidiarity O.s.p. k Ex. por. vyplýva, že v exekučnom konaní podľa exekučného poriadku sa použijú ustanovenia prvej až piatej časti O.s.p. len vtedy, ak Ex. por. neustanovuje inak a ak to nevyklučuje povaha veci, konkrétna procesná situácia alebo konkrétny procesný úkon exekučného súdu, účastníkov exekučného konania alebo tretích osôb. Preto ust. § 251 ods. 4 O.s.p. nemožno chápať v zmysle, že by v exekučnom konaní nebolo možné aplikovať

len tie ustanovenia O.s.p., ktorých použitie by bolo vylúčené osobitným ustanovením Ex. por. alebo odlišnou úpravou konkrétnej otázky iba v Ex. por. Na podporu uvedeného poukázal povinný na judikatúru Najvyššieho súdu SR, konkrétne uznesenie najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/106/2008 zo dňa 28.11.2008 a konštatoval, že aj v prípadoch, kedy Ex. por. výslovne nevylučuje aplikáciu niektorého ustanovenia O.s.p., jeho aplikácia môže byť vylúčená vzhľadom na povahu tohto ustanovenia. V súvislosti s ust. § 141a O.s.p. oprávnený poukázal na to, že účelom preddavku na trovy konania je poskytnutie určitej procesnej ochrany žalovaným, ktorí čelia šikanóznym žalobám a ten môže byť naplnený len v základnom sporovom konaní, je preto potrebné vylúčiť jeho aplikáciu v exekučnom konaní. Oprávnený vo svojom vyjadrení poukázal aj na ďalšie dôvody nedôvodnosti návrhu povinného na zloženie preddavku na trovy konania. Ex. por. obsahuje špeciálnu úpravu rozhodovania o náhrade trov exekúcie a povinnému a priori nemôžu v súvislosti s exekučným konaním vzniknúť také trovy, ktoré by odôvodňovali nevyhnutnosť zloženia preddavku na ne zo strany oprávneného. Navyše, povinný v odvolaní poukázal na potrebu prihliadať na „sporové“ črty exekučného konania, napr. konanie o námietkach, avšak v tomto čiastkovom konaní je to práve povinný kto je navrhovateľom takéhoto konania a v ust. § 141a O.s.p. je uvedené, že podanie návrhu na zloženie preddavku patrí iba odporcovi, ktorým však v tomto prípade de facto nie je povinný. Oprávnený má za to, že súd prvého stupňa prvý výrok napadnutého uznesenia náležite a dostatočne odôvodnil, stručne a jasne ozrejmil. Čo sa týka zamietnutia návrhu na zastavenie exekúcie, oprávnený s názorom povinného uvedenom v odvolaní nesúhlasí a rozhodnutie považuje za vecne správne, nakoľko odklady vykonateľnosti exekučného titulu nemôže v zmysle Ex. por., názorov právnej doktríny a ani ustálenej súdnej praxe viesť k zastaveniu exekúcie, pretože odklad vykonateľnosti neznamená stratu vlastnosti vykonateľnosti exekučného titulu, iba dočasne neumožňuje viesť exekúciu, a to po dobu trvania jeho účinkov. Oprávnený poukázal aj na prvý výrok uznesenia č. k. 55Er/2715/2014 - 245 zo dňa 27.10.2014, ktorým povolil odklad exekúcie do právoplatného rozhodnutia Najvyššieho súdu o mimoriadnom dovolaní. Oprávnený k namietanému nesprávnemu právnemu posúdeniu zastavenia exekúcie konštatoval, že aj povolením odkladu exekúcie sa povinnému v exekučnom konaní poskytuje ochrana, keďže po dobu trvania odkladu nie je možné pristúpiť k samotnému výkonu exekúcie. Poukázal tiež na skutočnosť, že samotné podanie mimoriadneho opravného prostriedku nie je dôvodom na povolenie odkladu exekúcie. Týmto bodom je až povolenie odkladu vykonateľnosti rozhodnutia napadnutého mimoriadnym opravným prostriedkom. Oprávnený ďalej nesúhlasil s názorom povinného týkajúceho sa aplikácie ust. § 57 ods. 1 písm. a) Ex. por. na daný prípad. Uvedené ustanovenie používa slovné spojenie „rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným“, a teda sa dá vyvodiť záver, že cieľom zákonodarcu bolo pripustiť zastavenie exekúcie, len ak sa exekučný titul vôbec nestal vykonateľným. Odkladom vykonateľnosti totiž exekučný titul vykonateľnosť nestráca, ale iba spôsobuje, že dočasne nie je možné exekúciu vykonať a preto má za následok len dočasnú nemožnosť pokračovať v exekúcii. Z uvedeného vyplýva, že dočasné opatrenie nemôže byť dôvodom na prijatie procesného rozhodnutia trvalého charakteru, ale iba dôvodom na prijatie procesného opatrenia dočasného charakteru, určeného na dočasnú ochranu pozastavenia povinného, t.j. povolenie odkladu exekúcie. Oprávnený ako príklad uviedol uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 4/2014-22 zo dňa 15.01.2014. V reakcii na názor povinného o možnosti aplikovania ust. § 57 ods. 1 písm. g) povinný uviedol, že okolnosti, ktoré možno subsumovať pod uvedené ustanovenie Ex. por. musia spôsobovať závažnú kolíziu so zásadami exekučného konania a predovšetkým majú trvalý charakter. Odklad vykonateľnosti ako dočasné opatrenie preventívneho charakteru takouto okolnosťou celkom zrejme nie je a ani nemôže byť. Na záver oprávnený konštatoval, že vzhľadom na všetky uvedené okolnosti je zjavné, že návrhu povinného nie je možné vyhovieť a tento musí zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave, ako odvolací súd podľa ust. § 10 ods. 1 O.s.p., preskúmal napadnuté uznesenie v súlade s ust. § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie povinného do časti výroku, ktorým prvostupňový súd návrh povinného na zloženie preddavku na trovy konania vedeného pod sp. zn. 55Er/2715/2014 zamietol, je potrebné odmietnuť a do časti výroku, ktorým súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, uznesenie potvrdil.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 03.06.2014 domáhal vymoženia povinnosti uloženej povinnému zaplatiť oprávnenému sumu 954.437,29 Eur s príslušenstvom a trovy konania, a to na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Bratislava I v Bratislave, č. k. 25Cb/97/2002-766 zo dňa 21.11.2008, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 09.03.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3Cob/307/2013-1473 zo

dňa 27.11.2013, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 09.03.2014. Súd prvého stupňa poveril dňa 06.06.2014 na vykonanie exekúcie súdneho exekútora JUDr. Martina Hermanovského. Dňa 07.07.2014 doručil povinný súdu prvého stupňa návrh na zloženie preddavku na trovy konania podľa ust. § 141a O.s.p. ako aj námietky povinného proti exekúcii, ku ktorým sa listom zo dňa 14.07.2014 vyjadril oprávnený. Dňa 17.07.2014 bol súdu prvého stupňa doručený návrh povinného na povolenie odkladu exekúcie, ku ktorému sa oprávnený vyjadril dňa 25.08.2014. Súd prvého stupňa uznesením č. k. 55Er/2715/2014-199 zo dňa 11.09.2014 námietky povinného proti exekúcii a návrh povinného na odklad exekúcie zamietol. Dňa 22.09.2014 doručil povinný súdu návrh na zastavenie exekúcie a návrh na povolenie odkladu exekúcie. Proti zneniu výroku uznesenia o povolení odkladu exekúcie podal dňa 08.10.2014 odvolanie oprávnený. Súd prvého stupňa uznesením č. k. 55Er/2715/2014-230 zo dňa 14.10.2014 návrh povinného na zloženie preddavku na trovy konania a návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

V zmysle ustanovenia § 251 ods. 4 O.s.p. sa procesné inštitúty exekučného konania, ktoré nie sú upravené v Ex. por., spravujú ustanoveniami prvej až piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Podľa ust. § 201 O.s.p., účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

Podľa ust. § 202 ods. 3 písm. q) O.s.p., odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým sa rozhodlo o povinnosti zložiť preddavok na trovy konania podľa § 141a <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1963-99>>.

Prípustnosťou odvolania voči uzneseniu o zamietnutí návrhu na zloženie preddavku na trovy exekúcie sa zaoberal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení zo dňa 28.04.2014, sp. zn. 4Cdo 313/2013, kde konštatoval, že odvolací súd správne odmietol odvolanie povinného proti výroku o zamietnutí návrhu na zloženie preddavku na trovy konania podľa § 141a O.s.p.

Z odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 313/2013 vyplýva: „...V ustanovení § 202 ods. 3 O.s.p sú taxatívne vymenované uznesenia, proti ktorým je prípustnosť odvolania vylúčená, pričom zákonodarca v tomto ustanovení použil formuláciu „...sa rozhodlo...“ aj v iných prípadoch než iba v písm. q) (napr. písm. g) odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým sa rozhodlo o svedočnom alebo o nárokoch podľa § 139 ods. 3; písm. i) sa rozhodlo o návrhu občana na vykonanie opravy alebo doplnenie voličského zoznamu). Na druhej strane ustanovenie § 202 ods. 3 O.s.p. špecifikuje uznesenia, pri ktorých rozlišuje, či sa jedná o pozitívne alebo negatívne rozhodnutie (napr. písm. d) súd úplne vyhovel návrhu podľa § 138 ods. 1; písm. e) sa odpustilo zmeškanie lehoty; písm. f) sa pripustila alebo nepripustila zmena návrhu; písm. j) sa vyhovie návrhu podľa § 153c ods. 1; písm. o) sa zamietol návrh na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/). Podľa názoru dovolacieho súdu (zhodne s názorom odvolacieho súdu, prezentovaným v dovolaní napadnutom uznesení, ako i názorom oboch žalobcov, vysloveným v ich vyjadreniach k dovolaniu žalovanej), ustanovenie § 202 ods. 3 písm. q) O.s.p. vylučuje prípustnosť odvolania tak proti uzneseniu súdu prvého stupňa, ktorým na základe podaného návrhu v zmysle § 141a O.s.p. uloží dotknutým účastníkom povinnosť zložiť preddavok na trovy konania, ako aj proti uzneseniu, ktorým tento návrh zamietne, keďže v oboch prípadoch ide o rozhodnutie o povinnosti zložiť preddavok na trovy konania podľa § 141a O.s.p., hoci s odlišnými dôsledkami pre účastníkov. Pokiaľ by totiž bolo vôľou (úmyslom) zákonodarcu dosiahnuť vylúčenie prípustnosti odvolania v zmysle § 202 ods. 3 písm. q) O.s.p. proti uzneseniu o zamietnutí návrhu podľa § 141a O.s.p., s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou by znenie ustanovenia § 202 ods. 3 písm. q) O.s.p. precizoval tak, že odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým súd vyhovel návrhu podľa § 141a O.s.p.“ Zároveň sa dovolací súd nestotožnil s právnym názorom iného senátu najvyššieho súdu, vysloveným v obdobnej právnej veci, v uznesení z 26.02.2013, sp. zn. 7 Cdo 107/2012, podľa ktorého proti uzneseniu s opačným záverom, t. j. neuložení takejto povinnosti, nie je odvolanie vylúčené a možno ho teda podrobiť prieskumu v odvolacom konaní.

Podľa ustálenej judikatúry súdov SR vrátane Ústavného súdu SR, odvolací súd v tomto prípade rozhoduje bez toho, aby skúmal vecnú stránku napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa a jemu predchádzajúce konanie.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p., odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa obsahuje nesprávne poučenie o opravnom prostriedku proti časti výroku, ktorým súd návrh povinného na zloženie preddavku na trovy konania zamietol, a to, že odvolanie je prípustné. Podľa názoru odvolacieho súdu nesprávne poučenie o opravnom prostriedku, že odvolanie je prípustné, nezakladá prípustnosť odvolania, pretože prípustnosť odvolania v danom prípade zákon vylúčil. Na opačné prípady, keď rozhodnutie súdu prvého stupňa obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, pamätá ustanovenie § 204 ods. 2 O.s.p., o taký prípad však v prejednávanej veci nešlo.

V súvislosti so zamietnutím návrhu povinného na zastavenie exekúcie, odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa správne vyhodnotil skutkový a právny stav a preto sa stotožňuje s názorom, že odklad vykonateľnosti rozhodnutia ako exekučného titulu neznamena stratu vykonateľnosti rozhodnutia, ale len dočasne odďaľuje možnosť vykonať toto rozhodnutie, pričom naďalej ostáva spôsobilým exekučným titulom.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Po preskúmaní spisového materiálu, zisteného skutkového a právneho stavu sa odvolací súd plne stotožnil so záverom a právnym vyhodnotením uvedeným v odôvodnení uznesenia prvostupňového súdu, a preto uznesenie súdu prvého stupňa, v časti výroku o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie, ako vecne správne potvrdil.

Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu, odvolací súd podľa ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p., odmietol odvolanie povinného v časti výroku o zamietnutí návrhu povinného na zloženie preddavku na trovy konania vedeného pod sp. zn. 55Er/2715/2014. V časti výroku o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie, napadnuté uznesenie potvrdil, podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p.

Toto uznesenie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.